

Marianne Magnussen er diakon og samfunnsviter. Gjennom det ideelle firmaet Varmere holder hun kurs i diakonal menighetsutvikling. En av hennes hjertesaker er å hjelpe menigheter å ta godt imot alle nye slik at de føler seg sett og ønsket i fellesskapet.

Se for deg en **gudstjeneste** som akkurat er **ferdig**, og alle rundt deg trekker mot **sine kjente**, men **du** er **ny** ... og du blir stående **aleine**. Og du står der med **kaffekoppen din** og **håper** at nåkken tar **kontakt**, men.. det skjer ikkje..., og sekundene føles **utrolig lange** ... og **ensomme**. ...Og når du har drukket **opp**, tar du på deg jakken og **sniker** deg ut, mens du **sier** til deg sjøl: ... "**Ikkje tilbake hit!**".. Kanskje du ikkje har opplevd akkurat denne situasjonen, men det e ikkje uvanlig å bli stående aleine når man e ny i en norsk menighet.

I løpet av utdannelsen hadde eg lyst å oppleve **mest mulig av Norge**. Eg studerte i **mange forskjellige kommuner** og testa faktisk **alle** landsdelene våre. På søndagene pleide eg å gå i en lokal menighet. Eg hadde en **tverrickelig bakgrunn** og overskudd til å være frivillig, og det gjorde det **lett** for meg å bli kjent i de ulike fellesskapene. På fritida fikk eg mange venner som **ikkje** definerte seg som kristne, men som hadde lyst å prøve en gudstjeneste. Og hver gang så gleda eg meg til at **de** skulle få oppleve et **miljø** som hadde betydd så mykje for **meg**. Men ... nesten **alle** steder skjedde det samme: **Sjøl** om rommet var **fullt** av **vennlige** og **omtenksomme** mennesker, var det **ingen** som tok initiativ til å bli kjent med **mine** gjester. I begynnelsen va dette en gåte får meg. Men etter nåkken år gikk det opp for meg at **dette** handla om.. **norsk kultur**. Og deffor blei eg meir og meir **sikker på** at det var ...**umulig**... å gjøre nåkke med det. Når eg tenkte på dette følte eg meg ... **oppgitt**. Men **sa** en vinterkveld i **2011**, på en studenthybel i Trondheim, fikk eg ein ...**aha-opplevelse**.

Plutselig gikk det opp for meg at **Gud e den.. eineste ...som kjenner menighetens potensial**. Det e jo han som har ...**oppretta**... menigheten! **Idealet for inkludering**, de har vi fått i Det nye testamentet. For eksempel i disse kjente bibelversene: «Eg var **fremmed**, og dåkke **tok imot** meg.» «Legg **vinn** på **gjestfrihet**», «La **alle** mennesker merke at dåkke e **vennlige**» Og et anna vers, som kanskje e litt mindre kjent: «Ta deffor **imot kverandre** slik **Kristus** har tatt imot **dåkker**. Gud **hadde** vel ikkje gitt oss et **sa** tydelig kall til inkludering hvis det **ikkje** var oppnåelig? **Den** kvelden blei et ....**vendepunkt** for meg. Eg forsto at ...

det å ta **godt** imot nye **må** være mulig ... **til og med** i Norge! Og eg innså at ... det **ikkje** gir meining å gi opp siden **Gud** ikkje har gitt opp. I stedet ... kan vi **samarbeide** med Gud om å **forløse** det potensialet han ser i menigheten.

Eg huske at eg blei **skikkelig** entusiastisk. Og **samme** kveld bestemte eg meg for å **bidra**. Eg ville **forske** på **kossen** menigheter kan bli meir inkluderende i **praksis**. Eg oppdaga **fort** at dette var en **problemstilling** som veldig mange kristne fellesskap var **klar** over og **ønska** å **ta tak** i. Det var oppmuntrende! Eg trengte å forstå ka som påvirke måten vi oppfører oss mot nykommere og deffor kombinerte eg teologi med sosiologi og sosialpsykologi. Først så skreiv eg en **masteroppgave** om **én** menighet i Trondheim. Og etterpå hadde eg **spørreundersøkelse** for **1000** personer fra ulike **kirkesamfunn** og **landsdeler**. Denne type undersøkelser **e alltid frivillig** å svare på. Det gjør at vi ikkje kan vite om prosentene er **heilt** nøyaktige, og deffor e de **tendensene** som e det viktige. Og eg fant mange **tydelige** tendenser på **tvers** av menighetene. Det gjorde at eg fikk eg et **godt** grunnlag for å si nåkke **generelt** om **norsk** menighetsliv.

Har **du** stått **ufrivillig aleine** på kirkekaffen ... som **ny**? I menighetene eg undersøkte var det i gjennomsnitt .. **3** av **10** ...**nykommere** som **ofte** opplevde **dette**. Og blant de nye som ikkje står aleine e det mange som **unngår heile problemstillingen**. **De som e så heldig at har nåkken å gå med, alliere seg ofte med en venn. Og en del andre dropper heile kirkekaffen**. Det å stå aleine etter en gudstjeneste e sårbart, og mange vil ikkje vil utsette seg for det hvis det er stor risiko for at det skjer. Går **du** **åsså** i en menighet der **nye risikere** å stå aleine? I så fall vil eg gi deg nåkke. Eg vil deg **to tall** som kan **motivere** menigheten **din** til å **gjøre** nåkke med det. Eg har valgt disse **tallene** fordi de går **igjen** i **fleire** viktige funn, så da e de lett å **huske**. **Hør på dette:**

Heile **95 %** av de som gikk **fast** i en menighet syns det var **viktig** at nye **føler** seg inkludert. Men kan du **gjette** kor mange av de faste som vanligvis prioriterte **høyest** å snakke med nye? Det var bare **2 %**. Mange sosiologer har påpeikt at nordmenn generelt e **reserverte** overfor nye. Vi dras mot de vi **kjenne** og de vi **veit at** vi har mykje til **felles** me. I **tillegg** har vi en **sterk** verdi i å være **sjølstendige**. **Det** kan føre til at vi **nøler** med å hjelpe nye inn i miljøet vårt, i tilfelle de vil klare seg **sjøl**. Men hør: Heile **95 %** av de nye ønska at nokken tok **kontakt** for å bli **kjent** og for å invitere de **med** på nåkke. Ett **par** prosent hadde ingen meining om denne saken og så lite som **2 %** foretrakk å være i **fred**. De nye ønske definitivt

hjelp til å komme inn i fellesskapet. Så de e tydelig at norske **kulturtrekk** gjør det **utfordrende** å være **ny i et norsk miljø, til og med** for nordmenn. Men! de fleste som gikk **fast** i en menighet syns at de **egentlig** burde prioritere nye mykje **oftere** enn det de gjør. Med andre ord **ønske** menighetene en **endring** av sin egen kultur!

Så neste **gang** du snakker med nåkken i menigheten din om kossen dåkke kan **vokse** som fellesskap, **husk** tallene **95** og **2**. Av de **nye** vil heile **95** prosent bli kontakta, og bare **2** prosent vil være i fred. Og blant de faste syns heile **95** prosent at inkludering e viktig, men bare **2** prosent prioritere det vanligvis høyest. Disse tendensene går igjen i norsk menighetsliv. Og når eg har **delt** denne type **statistikk**, har mange blitt **motivert** til å bidra meir i inkluderingen.

Norske menigheter **vil** at de nye skal føle seg inkludert. Og siden den **vinterkvelden** i 2011 så har eg hatt en uslokkelig tro på at det faktisk e **mulig**. Og for å hjelpe menighetene å virkeliggjøre dette, har eg laga et **kurs som** heite **Varmere kirkekaffe**. Målet me kurset e å hjelpe de faste til å forstå de nye sine behov og overkomme alt som står i veien for inkludering. Kanskje synes du at det er vanskelig eller energikrevende å snakke med nye? Eller kanskje har du behov for å snakke med de du kjenner? Eller kanskje du ikkje en gang veit kem som e ny? Dette e et par av de vanligste hindrene. Alle hindrene kan overkommes, og dette jobber vi med gjennom undervisning, øvelser, refleksjon og coaching. Vi jobber i grupper og tar ett og ett hinder om gangen. **Undersøkelser** har vist at kurset gir meir **motivasjon** og **mestring** når det gjelder å ta **godt** imot nye. Det å forandre ein kultur tar **tid** og menighetene må **fortsette** å holde tematikken varm etterpå. Men kurset gir **felles forståelse, verktøy og trening sånn at man kan fortsette** inkluderingsarbeidet videre på ein **målretta** og **effektiv** måte.

Du **har** sikkert lest i avisene at nå e det **økende** interesse for **tro** i landet vårt. Det e **enormt** spennende at så mange **uten en kristen bakgrunn har blitt** nysgjerrige på **Bibelen og på Gud**. **Når som helst** kan en **sånn** person dukke opp i **din forsamling** en søndag morgen. **Tenk** om nye ikkje lenger stod ufrivillig alene i norske menigheter, fordi vi skjønnte behovene og var i stand til å møte de. **Tenk** om du kunne **anbefale folk du møter** å besøke menigheten din **når som helst** og vite at de ville bli møtt med interesse og anerkjennelse. **Tenk** om vi kan klare å løfte blikket og ta varmt imot **alle** de som er på vei.

—

E du flink med planter? I mange år har eg tatt me ulike **potteplanter** inn i stua mi. Og etter **kort** tid så har de vist tegn på **mistrivsel**. (Le) Da har eg alltid tenkt at det er fordi eg **ikkje** har grønne fingre. Men! **Ein** dag leste jeg at **grønne** fingre handler om **kunnskap...**, **innsats...** og **tålmodighet**. Det **er** tilgjengelig **også** for meg. Varmere kirkekaffe skal gi **grønnere** fingre med **mennesker**, sånn at vi **forstår** ka de nye **trengje** for å **trives** i **storstua** vår, menigheten. Men inkludering i fellesskapet handler **ikkje bare** om kunnskap, innsats og tålmodighet. For **dypest** sett så handler det om å **ta imot** de **nye slik Kristus** har tatt imot **oss**. Og deffor er **bønn** et viktig sted å begynne. Så la oss **be** om **hjelp** til å **utvide** hjertene våre sånn at vi **alltid** har **plass** til ein ny person rundt **kirkekaffibordet** vårt. Og la oss også i **praksis** legge til rette for et **miljø** der nye opplever seg **sett å ønska**. **Vi** kjenner at vi har **personlige og kulturelle** hindre, men **Gud** kjenner **potensialet** vi har som menighet. Og **Den hellige ånd** e **hovedaktøren** i menighetsutvikling. De e **deffor** de e **mulig**.

Varmere kirkekaffe er tilgjengelig for menigheter over hele landet, både fysisk og digitalt. Tilbakemeldinger som har gått igjen, er at kurset har ført til økt bevissthet på de nyes behov, flere initiativ til inkluderingstiltak og flere som prioriterer å snakke med nykommere. Hvis en stab synes at kurset er relevant for menigheten, men ikke selv har kapasitet til å legge til rette, kan dette delegeres til frivillige. Kurset kan brukes både som et tilbud til smågruppene og som et breddetiltak for hele menigheten. Det finnes tilskuddsordninger som gjør at kurset kan tilpasses ethvert budsjett. For mer info, se nettsiden varmere.nolkirkekaffe